

Listujeme ve starém kalendáři, aneb humor našich předků

Hanák v lese a Hanák u stolu ...

Byl jednou Hanák se svým synkem v lese na dříví. Zadrbl se tatík za ušima povídá: „Járko, Francko, já staré, te slabé - podme dom!“ Synek nedal se dvakrát pobízet. Vrátili se. Přišedše domů, spatřili na stole plnou mísu buchet. Tu vjela do Hanáka kuráž a síla i zvolal srdnatě: „Francko, já chlap, te chlap --- me te bochty snime!“

Na Hané i kozy po hanácku...

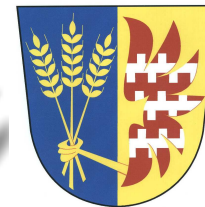
Že Hanáci mají zvláštní svoje podřečí, je všeobecně známá věc: vždyť i ty kozy tam mektají po hanácku. Leží-li taková mlsná koza pod višní a svěží vonná větvička se nad ní sklání, jen ji dosáhnout, myslíte, že koza vstane a po ní se natáhne? Chraň Bůh! Toužebně jen pošilhává stále nahoru, ale jsouc příliš pohodlná, aby vstala, zasteskne si jen: „Debe bel hák!“ A vedle ní leží její pan manžel, kozel, má také na šťavnatou větvičku laskominy ale též se mu nechce vstávat, pročež dává velice vážnou a významnou odpověď: „Debe bel --- bel be!“

Hanácké nebe

Když na té pozemské pouti dosti se Hanák naplahočil, tu zasteskne se mu konečně po zaslouženém odpočinku, v království nebeském a na světě ho už nic netěší. Však jest krásné a žádoucí to „nebe hanácké“, a půvabné, že mohamedánský ráj se všemi hurískami je proti němu pravou pustinou. A jakž by také nebyl žebráckým výměnkem, když Turci v ráji nemají co jíst, kdežto v nebi hanáckém jest o žaludek a zvláště o pohodlí a dostatek postaráno. Neboť pro Hanáka nebe by nebylo nebem, kdyby si v něm nemohl pohověti a beze všeho namáhání najísti se, co hrdlo ráčí. Hanácké to nebe popisuje se takto: Nalézá se tam velikánský rybník ze samého podmáslí, na němž plavou habánské kusy másla čerstvého, právě stlučeného, nad rybníkem strmí kopec tvarůžkový, takže Hanák se jen na břicho položí, aby beze všeho namáhání podmáslí se nalokal, pak se obrátí naznak, otevře ústa a s kopce samy se mu kutálejí homolky do huby. Hanák jen polyká. Kdyby však dlouhým na břicho, neb na zádech ležením nadělal sobě mozolů, může si vybrati jiný požitek: na blízku stojí ohromná kád' s mlékem, do té se Hanák postaví, mléko mu sahá až po bradu a on beze všeho namáhání jen ústa otevře a mléko mu samo teče do hrdla. Není-liž to svrhovaná blaženost? Než i to se může konečně sebe trpělivějšímu člověku omrzet --- Hanák si lehne trpěliv --- a každý má rád změnu nějakou. I snadná tu pomoc, milý Hanák si lehne na břicho tentokrát zas pod perníkový vrch, dá bradu do dlaní a podepře jí oběma lokty. Na tom vrchu andělíčkové dělají knedlíky: jedni je vaří, druhí vyndávají a spouštějí s kopce dolů. Knedlíky kutálejíce obalí se strouhaným perníkem, načež sklouznou do máselného rybníka, který okolo vrchu se rozlévá a přebrodivše nárazem máslo, příplavou Hanákovi zrovna do huby, k čemuž jiní andělíčkové prozpěvují a dělají líbeznou muziku.

Vydává Obecní úřad v Klopotovicích. Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č.j. E 16862. náklad 150 výtisků. Dodáváno domácnostem v obci zdarma.

Lopotník

**Občasník o minulosti a přítomnosti nejen naší obce
Ročník XI číslo 3/2011**

Zprávy z radnice

4. veřejné zasedání obecního zastupitelstva, konané dne 10. 6. 2011

Zastupitelstvo obce projednalo:

Schválení závěrečného účtu obce za rok 2010

Přijetí dotace z Programu obnovy venkova Olomouckého kraje

Výběr dodavatele na akci Výměna oken a dveří pro obecní obchod

Zvýšení odměn za každý oznámený přestupek

Žádost o povolení pokácení stromů

Zastupitelstvo obce schválilo:

Program zasedání zastupitelstva

Závěrečný účet obce za rok 2010

Přijetí dotace z POV Olomouc.kraje, výměna oken a dveří, obecní obchod

Výměnu oken a dveří provede fy PRAMOS a.s. Prostějov

Zvýšení odměny za každý oznámený přestupek

Žádost p. Kovaříka na pokácení stromů na zahradě

Informace starosty – různé

Oprava střechy nad knihovnou - střecha byla v havarijním stavu

MAS - dotace na opravu střechy na obecní obchodě zamítnuta

Přijata dotace SZIF - uzavřena smlouva, oprava veřejného osvětlení

- oprava točny – provede A.S.A. TS Prostějov

- obnova zeleně – p. Jaroslav Lehký Klopotovice

Dokončena akce Digitální povodňový plán

Dne 18. června proběhne Olympiáda mikroregionu Prostějov-venkov

Plánována akce oprava chodníků a vjezdů v části obce

5. veřejné zasedání obecního zastupitelstva, konané dne 15. 7. 2011

Obecní zastupitelé na svém 5. veřejném zasedání konaném dne 15. července

2011 schválili opravu povrchu cesty u kurtů, opravu tanečního parketu v parku. Akci Oprava chodníků a vjezdů provede firma p. Martina Svobody.

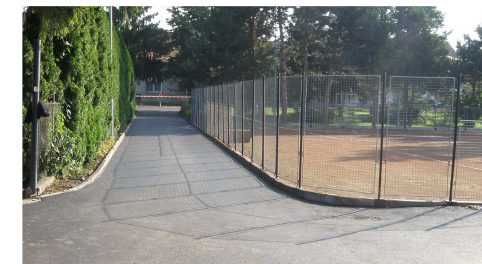
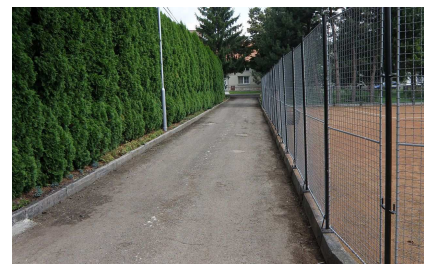
Řekli, napsali - známí, méně známí či neznámí,...

Jan Lukáš (1460-1528), duchovní Jednoty bratrské

- Nic z toho, co je kolem nás, není naším osudem. S ničím se nemusíme smířovat a nic nejsme povinni trpně snášet. V našem veřejném i soukromém životě není nic před čím bychom museli rezignovat.

Před uzávěrkou

Co se nám líbí, nebo taky ne

V úterý dne 2. srpna firma A.S.A. přivezla finišer a začala pokládat asfaltový koberec. Napřed na točně pro autobusy, které k nám, do Klopotovic zajíždí a potom na cestu okolo tenisových kurtů. Zde můžete porovnat jak to vypadalo před pár dny a nyní.

Ale není všechno zlato co se třpytí. Třeba takto „upravená“ zahrada

v zástavbě obce není zrovna dobrá vizitka majitele.

František Skopalík – foto z publikace František Skopalík 1822-1891

Kdo že to byl František Skopalík ?

Správa obce závisela vždy na vyspělosti, zdatnosti a poctivosti osoby starosty. Dobrý starosta si získal důvěru a oblibu u občanů a proto byl častěji volen. Takový starosta byl vždy štěstím pro obec, bylo jich však málo a to zvláště v dobách poddanství. Jen málo obcí mělo to štěstí, že mělo v čele občana uvědomělého, pokrokového a poctivého, kterému záleželo na rozkvětu a zvelebení obce. Takovým mužem na Moravě byl František SKOPALÍK. Narodil se 18. června 1822 jako syn podsedníka. Pocházel ze starého rodu Skopalů, který

již v roce 1600 byl usazen v Záhlinicích. Z tohoto rodu bylo v Záhlinicích již šest starostů.

Skopalík vždy nosil hanácký kroj a na svůj zevnějšek si potrpěl. Dr. Herben napsal, že jako student v Brně si vždy rád nadešel, aby mohl potkat Skopalíka a pokochat se jeho svérázným, krásným zjevem. Jako poslanec na zemském sněmu moravském i ve vídeňském parlamentu mluvil vždy jenom česky, což ovšem nezeslabilo jeho autoritu.

Skopalík byl velice pokrokový, nelpěl na starých předsudcích a zděděných zvycích. Svědčí o tom několik jeho hesel a průpovědek: „Kdo stojí, jde zpátky a proto jen dále, dále!“ - „Jen dále, bratří, jen dále pánové, svorně kupředu, napomáhejme pokroku a vzdělanosti, neb jen svorností a vzdělaností vyroste blahobyť národa a vlasti naší milé!“ - „Bratří, čas je, abychom povstali!“ - „Školy, školy, ty nám scházejí!“ Jednou na besedě v Tlumačově prohlásil: „Běda obci, kde vládne nedostudovaný student!“

Když byl zvolen za poslance do zemského sněmu moravského a později na říšskou radu, využil celého svého vlivu a svých známostí ve prospěch samosprávy, venkovského lidu a svého národa.

Prameny a literatura:

SokA Kroměříž

Zdeněk Fišer: „František Skopalík 1822-1891“

Alois Kučík: „Vývoj obecní samosprávy po roce 1848“

Společenská kronika

Od posledního vydání Lopotníku uplynuly tři měsíce a za tu dobu se v Klotovicích toho událo. Tak například v předvečer výročí osvobození naší obce i letos tak jako každý rok prošel přes dědinu lampiónový průvod a u pomníků byly položeny věnce. Pan starosta připomněl události z roku 1945 a po přečtení básniček se účastníci této akce odebrali do kulturní místnosti Obecního úřadu, kde vystavovala paní Bc. Vladimíra Lehká – Bukovcová své obrazy a fotografie. Na jeden z mých snímků se podařilo zachytit originál obrazu i s modelkou Adélkou Vymětalovou. Tuto výstavu bylo možno navštívit i v neděli 15. května.

Od nepaměti jsou u nás v Klotovicích v půlce měsíce května hody. Je to proto, že naše kaplička je zasvěcena sv. Janu Nepomuckému. Letos nám tu počasí moc nepřálo. Dost

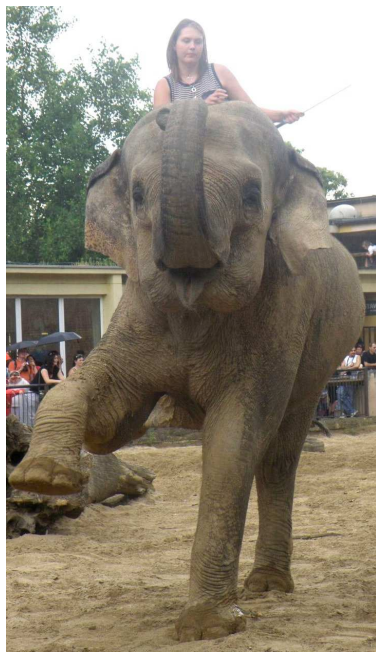
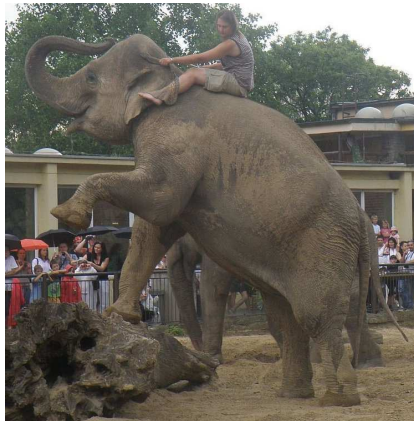
času určeného pro hodování propršelo. V sobotu odpoledne to začalo v místním parku. Byly tu makrely a večer se tu již tradičně konala hodová zábava. Poprvé za dlouhá léta zde na takové akci byla reprodukována hudba. Je pravda, že kapely jsou dost drahé a pokud je nejisté počasí, tak je téměř jisté, že taková akce je spíš prodělečná. Zvláště na malé vesnici. Na nedělní odpoledne byla pozvaná dechová kapela Věrovanka. Protože pršelo, tak tato akce také nevyšla.

Na 21. května naplánovali hasiči okrskové cvičení. Konalo se od třinácti hodin na hřišti za účasti sedmi družstev. Přijeli z Olšan, Hablova, Duban, Vrbátek, Štětovic, Biskupic a zúčastnili se i domácí, pořádající tuto akci hasiči z Klopotic.

Kulturní komise při Obecním úřadu v Klopoticích uspořádala v sobotu dne 11. června zájezd do pražské ZOO. Účastníků zájezdu bylo hodně, do Prahy jely dva autobusy. To množství lidí je ostatně vidět na snímku na další stránce.

V pozůstalosti Františka Skopalíka se nachází dopis, který byl uveřejněn v publikaci: František Skopalík 1822–1891, kterou vydalo Muzeum Kroměřížska v edici „Bibliotheca hanaca“.

„V Klopoticích dne 25. VII.1883

Mnohovážený pane poslanče

a

ctěný pane představený !

Já pořád vidím v duchu to Vaše pole a to stromoví v jakém to pořádku všecko stojí a pořáde se mně představuje ten Váš sklad těch knih, ten archiv, ty mapy, pořáde si taky zpomínám na ty Vaše světlice a na ty obrazy v nich se nalazající, totiž ty dva znaky náprsní darované od Císaře Pána, ten Váš obraz a tu Vaši podobiznu a zvláště pak mě velikým obdivem naplnil ten skvostný dar od toho spolku. Chváliti musím také věci a předměty, které Vaší píli a přičinlivost najevo dávají. Jest to přede vším ten krásný včelín a pak to víno kolem Vašeho bytu obsázené, jejížto krásy a bohatosti hrozňu jsem se až podivil. Také mně naplnil obdivem a krásou ten Váš hřbitov a vůbec všecko, co jsem u Vás viděl, zasluhuje dle mého úsudku té největší pochvaly. I také ta cihelna, na kterou bych byl málem zapomněl, značí velkou pokročilost obce. Jest mně však líto, že jsem nenavštívil Váš Chrám Páně a Vaši školu a záložnu, kdež bych byl zajisté něco shledal, co by mně bylo ještě poučilo. Všecko to jsem našim sousedům vyprávěl a ti se na mně s velkým podivením divali.

Ctěný Pane Představený, my Vám přejeme štěstí a zdraví, co byste na té vinici, již jste započal, pracoval ještě po dlouhá léta, aby se ta naše omladina vycvičila a vzdělala. Bůh Vám žehnej ve Vašich pracích a popřej Vám, byste se dočkal ještě dlouhého věku, třeba i 100 let.

Mnohovážený Pane, já bych k Vám měl nějakou prosbu, jejíž vyplnění by nejen mne, nýbrž i celou mou rodinu, kteráž velmi početná jest, a také všechny naše sousedy velice potěšilo. Prosím Vás totiž, co nejvroucněji, kdybyste byl tak laskav a podaroval mně Vaši podobiznu, byť by na sebe menším obrázku byla, aby rodina má poznala, jak vypadá Onen muž, jež v tak velké úctě chová a na Něhož pohlží jako na spasitele lidu venkovského, totiž rolníků. Tak bych Vás prosil, byste nezavrhl prosbu mou a poslal mně tu fotografii, bychom Vás v paměti zachovali, že Vy jste byl ten náš největší poslanec.

*Znamenám se v účtě jako
Váš věrný přítel
Ondřej Mězl*

*Poznámka: Ondřej Mězl * 1.12.1803*

Farma v květnu 1945 po skončení války

A teď je to dům č. 90

V sobotu 18. června se konaly 6. Dětské olympijské hry. Pořádal je Svazek obcí Prostějov – venkov. Toto klání jste mohli vidět na hřišti v Biskupcích. Zahájení provedl starosta Mikroregionu a Kralic na Hané pan Pavel Kolář a starostové pořádajících obcí Biskupic a Klopotovic, paní Dana Stodolová a pan Vladimír Bradík.

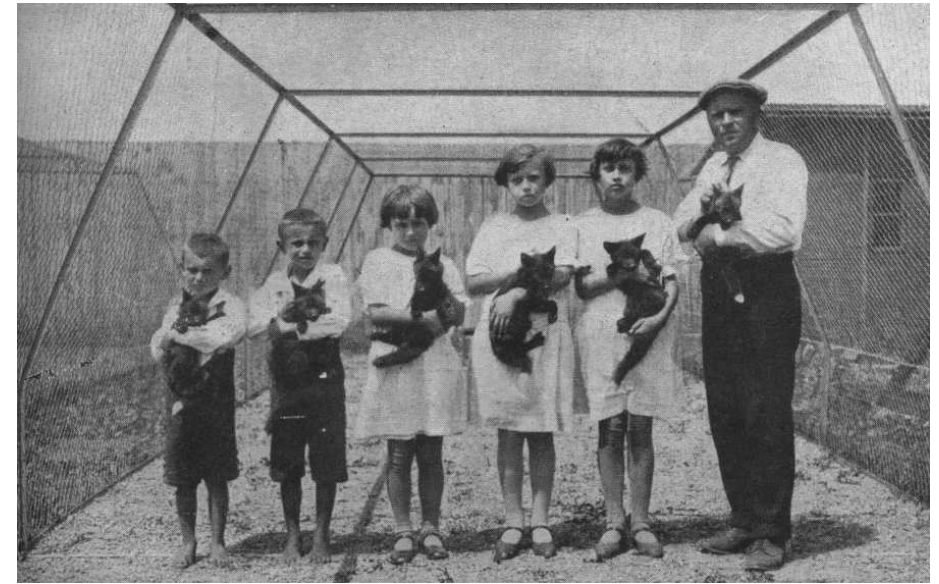
Byli tu zástupci obcí: Bedihošť, Biskupice, Čehovice, Čelčice, Hrubčice, Klenovice, Klopotovice, Kralice na Hané, Skalka, Vrbátky a Výšovice. Na této akci se podíleli také sponzoři z výše uvedených obcí.

Z jedenácti obcí zde bylo dvaadvacet družstev. Každou obec zastupovali jak starší tak mladší žáci. Bylo vidět velké nadšení těchto dětí, všichni chtěli vyhrát. A já si myslím, že i vyhráli. Nakonec bylo skoro jedno kdo byl první a kdo poslední protože ceny dostali opravdu všichni.

Kopaly i holky na branku a právě Jana Benešová branku trefila pokaždé. Myslím si, že se to povedlo málokterému klukovi.

Mladé lišky se svými ošetřovateli.

Pan Alois Mězl se svými dětmi. Netradičně zprava: dcery Marie, Zdeňka a Olga. Synové Milan a Dušan. Nejmladší Ondřej tady chybí.

Stříbrné lišky v devátém týdnu, ošetřovatelka Barbora Hradilová.

Starý párek stříbrných lišek.

Zkáza farmy pak byla dokončena na začátku května 1945, kdy se odehrávaly prudké boje o Klopotovice.

Po roce 1989 zdevastovanou farmu začal opravovat syn Aloise Mázla, Ondřej. Nechal zavést elektřinu a přistavěl si obytnou část. Zařídil pro bydlení a s manželkou Helenou se tam nastěhoval. Na pozemku, kde byla liščí farma je nyní zahrada a vysázené stromky.

Poznámka:

Městské jatky v Kojetíně byly postaveny na přelomu 19. a 20. století při silnici z Kojetína do Měrovic, v letech 1938-1939 byly jatky zásadně přestavěny, v roce 1951 je převzal Olomoucký průmysl masný. Ve druhé polovině 50. let minulého století byl provoz jatek postupně převáděn do Přerova.

Kafilérie v Blatci byla postavena ve 40. letech minulého století a v roce 1964 byl změněn název na Veterinární asanační ústav Blatce. V roce 1987 byla výroba přemístěna z Blatce do Věrovan. Po roce 1989 se ústav změnil na akciovou společnost.

Vlastivěda Moravská z roku 1926 uvádí, že v Klopotovicích u Tovačova je farma pro chov lišek největší svého druhu v celé republice.

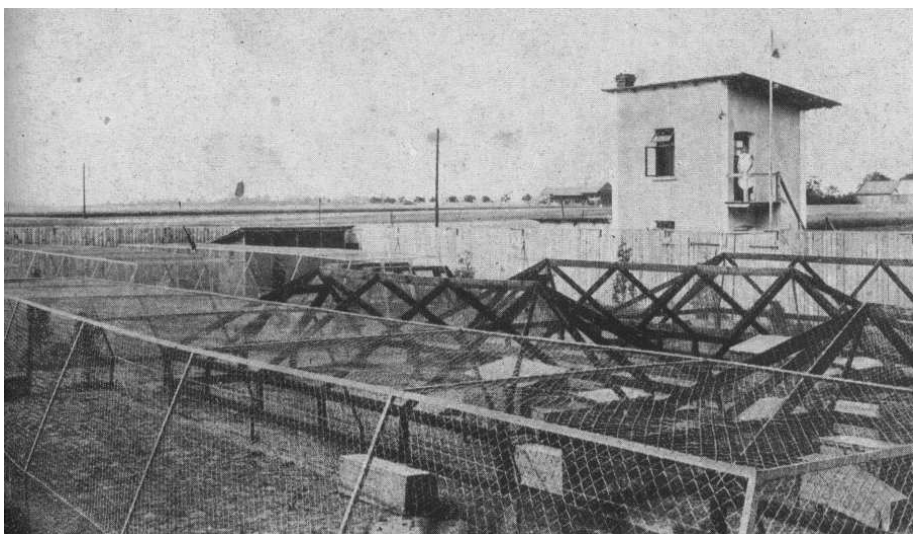
Prameny a literatura:

SokA Přerov

SokA Olomouc

Chov stříbrných lišek a norků / publikace vydaná farmou v Klopotovicích/.

Světlozor číslo 43/1927

Farma pro chov zvířat kožešinových v Klopotovicích u Tovačova.

Samozřejmě, nemůžu zapomenout na dobré občerstvení a to všechno sem přivedlo velký počet diváků, jak malých tak i velkých.

Na posledních snímcích jsou vidět i nesoutěžící zástupci naší obce. Pan Petr Vodák viděl určitě takovou zbraň poprvé a paní Veronika Vymětalová možná také, ale stříleli dobře.

Celá tato akce byla dobře připravena. Za krásné odpoledne musíme poděkovat organizátorům, v čele s paní starostkou Danou Stodolovou.

V pátek 24. června bylo krásné odpoledne. Asi v 16 hodin bylo slyšet výstřely, to na Podstrání stříleli myslivci na asfaltové holuby. Od jara to tu bývalo každý pátek až do začátku prázdnin.

Další den, to už byla sobota 25. června, to bylo zas něco pro děti. Členky ZO Českého svazu žen uspořádaly dětský den. Bylo to odpoledne od patnácti hodin. Zpočátku se zdálo, že jim to počasí neumožní, dokonce spadlo i pár kapek. Nakonec se sešlo hodně dětí. Soutěže byly jak sportovního charakteru, tak dovednostní. Byly tu i veselé zážitky, jako když k paní Martě Nesvadbíkové si přišel s tenisáky hrát i pes. Střílení ze vzduchovky je spíš chlapecká záležitost a toho se ujali pánové Ladislav Čuba a Svatá Bukovec. Soutěží bylo víc jak deset, někdo je prošel i vícekrát. Skákání v pytlich, přenášení vajíček na lžiči, prolézání tunelem a tak dále.

přešplhání nebo podhrabání. Tři metry od tohoto plotu byl drátěný 2 m vysoký plot kolem celé farmy a v takto vytvořené uličce pobíhal hlídací pes.

Práce pokračovaly velice rychle a tak ještě v roce 1926 byla dovezena první chovná zvířata. Začínalo se se čtyřmi prvotřídními páry, všechny samičky vrhly hned první rok mláďata, jedna dvě mláďata, druhá 4, třetí 5 a čtvrtá šest. Rodiče těchto šesti mláďat jsou na přiloženém obrázku. Dva páry lišek byly dovezeny až Kanady a dva páry lišek zakoupeny v Německu.

Chov norků začínal dvěma samičkami a jedním samečkem.

Celou akci řídil a měl osobně pod dohledem JUDr. František Mézl a to často přímo na místě samém, kde zejména zpočátku všechno nejen organizoval, ale také zajišťoval a to včetně dodávek potřebného krmiva. Z německého a anglického tisku čerpal znalosti o chovu zvířat, jejich ošetřování a krmení, tyto poté přenášel na personál farmy.

Na farmě bylo chováno 40 párů stříbrných lišek, přičemž jeden pár měl jedno až šest mláďat v roce.

Když v roce 1929 vypukla hospodářská krize a v důsledku toho klesla cena kožešin přestal být chov norků rentabilní a byl zastaven.

Celý provoz a chod farmy zajišťoval Alois Mézl (* 1886 +1969), hlavní ošetřovatelkou zvířat byla Barbora Hradilová (* 1891 +1969), oba byli vedeni a placeni jako zaměstnanci podniku. Při hlídání farmy vypomáhal podle potřeby Jan Mézl č. 10 (*1900 +1973)

Lišky i norci jsou masožravá zvířata, maso pro ně bylo odebíráno od řezníka Jana Kohna (*1875 +1960) z Klopotovic a řezníka Františka Matouška (*1899 +1986) z Oplocan. V době tzv. protektorátu bylo odebíráno maso z Městských jatek v Kojetíně a z Kafilerie v Blatci.

Samotný chov stříbrných lišek vyžadoval neustálou péči, lišky musely být drženy v čistotě a jejich krmení se řídilo podle ročního období. Samotné krmení lišek probíhalo dvakrát denně, vždy v určitou hodinu, ráno a večer, mláďata se krmila až pětkrát denně. Jeden den v týdnu měly lišky půst. Zatímco v létě se dávky krmení snižovaly, na podzim a v zimě se úměrně zvyšovaly.

Kožešiny byly prodávány na aukcích v Londýně a v Lipsku, což měl na starosti JUDr. František Mézl.

Konec farmy.

Když se dne 17. října 1944 se přes Moravu do jižní Itálie vracely formace od 5 Bw z dalšího náletu na Blechhammer v 11,45 hod letadla této skupiny odhodila dvě tříštvivé bomby jedna dopadla na pole nedaleko farmy druhá na pozemek farmy, kde rozbořila, klec na lišky a poškozena byla také samotná budova. Po bombě zůstala jáma hluboká 8 m a o průměru 11 m.

Trocha historie

První rolnická farma pro chov stříbrných lišek, norků a jiných zvířat kožšinových v Klopotovicích

Za účelem vybudování a provozování farmy rodina Mézlova utvořila rodinné společenství v tomto složení:

JUDr. František Mézl * 1868 - Praha (+ 1953)
Jan Mézl * 1863 - rolník č. 7 (+ 1947)
Raimund Mézl * 1866 - rolník č. 4 (+ 1941)
Alois Mézl * 1886 - rolník č. 10 (+ 1969)

Každý z těchto čtyř společníků vložil do společenství základní kapitál ve výši 100 000,- Kč.

Hlavním iniciátorem a také řídicí osobou celého podniku byl JUDr. František Mézl. Původně působil jako advokát, pak ve státních službách co by sekční šéf ministerstva práce a sociálních věcí. S nápadem na zřízení farmy se zabýval až po svém odchodu do důchodu, ve svých 58 letech.

Farma byla vybudována v měsících září až říjnu 1926. Po vykopání studny byla postavena podsklepená zděná budova v jejímž přízemí zřízena přípravná krmiv a v první poschodí obytná místnost s výhledem na celý prostor farmy. Vedle budovy postavena dřevěná izolovaná chladárna pro uskladnění masa ke krmení zvířat.

Z horního poschodí jednopatrové budovy byl přehled po celé farmě, což bylo důležité z důvodu nerušeného pozorování chování zvířat. protože jen tak bylo možno zjistit povahu jednotlivých lišek a podle jejich chování usoudit na jejich případné zdravotní problémy.

Pro chovné lišky bylo postaveno šest dřevěných klecí, které byly později nahrazeny klecemi kovovými. Po dokončení stavby měla farma po stranách cesty vedoucí středem farmy 20 klecí pro chov lišek, na konci farmy pak pět dlouhých klecí pro odchov mláďat přes celou šířku farmy. Klece byly 17 m dlouhé, 2 m vysoké, 3,60 až 4 m široké a přepážkami rozdělitelné. Kolem dokola, nahoře i dole byly klece kryté drátěným pletivem. V každé kleci pak byly dřevěné kotce se zvláštními průběhy a hnízdy, zaručujícími mláďatům teplý útulek. Mezi jednotlivými klecemi byla ulička 1,40 m široká.

Klece pro chov norků byly zřízeny při vstupu do farmy, poblíže zděné budovy.

Celý prostor s klecemi byl oplocen dřevěným plotem o výšce 2,5 m, opatřeným nahoře i dole pásem drátěného pletiva o šířce 60 cm zamezujícím

Paní Kateřina Mouková zaujala ty nejmenší bublíčkem a vytvářením velkých bublin. Paní Mgr. Veronika Němčáková zase výrobou kofoláčků. Je zajímavé, že i když šlo o ruční práci s vlnou, tak to zaujalo hlavně kluky.

Padla tu jména některých našich občanů, hlavně žen, co se podílely na tomto odpolední, které bylo určené dětem. Těch jmen by tu bylo na několik řádků. Právě všem těm, co se jakoukoliv měrou podíleli na této akci ZO ČSŽ děkuje. Děkuje také sponzorům za jejich jak finanční, tak materiální podporu. Jsou to: Obecní úřad Klopotovice, Myslivecká společnost Kralice na Hané, Sbor dobrovolných hasičů Klopotovice a paní Alena Bradíková.

Konec jako vždycky – ohýnek a buřty.

Před bezmála třiceti lety bylo v Klopotovicích vybudováno nové veřejné osvětlení. Výbojkové osvětlení a na kovových sloupech. Naše obec byla jedna z prvních malých obcí na okrese, která to měla. Dříve byly lampy na domech na střešnicích a nebo na dřevěných sloupech. Toto tehdy nové osvětlení poznamenal zub času a proto se naši radní rozhodli pro rekonstrukci. Ta proběhla v nedávné době. Nejednalo se jenom o výměnu svítidel. Sloupy jsou zkráceny a ty co byly poškozeny pády stromů, jsou srovnány. Také dostaly nový nátěr. Další akce Obecního úřadu v Klopotovicích byla oprava místní komunikace, což je točna pro autobusy, které zajišťují dopravní obslužnost obce.

Kulturní komise Obecního úřadu v Klopotovicích uspořádala pro naše občany ještě jeden zájezd a to do Rožnova pod Radhoštěm. Převážnou část účastníků zájezdu vidíte na tomto obrázku.

A teď se vrátíme několika snímky zase na Podstrání, kde se konaly v sobotu 16. července Střelecké závody. Akce se zúčastnilo 53 střelců. Jak je vidět hned po ránu tam bylo dost lidí, někteří z nich se přišli jenom podívat. Začalo to losováním a za pár minut se už střílelo. Také můžu říct, že guláš měli vynikající jako vždycky. O to se starali pánové Jindra Kadlčík a Ladě Jiráček, co se týče nápojů, tak na to je odborník pan Ladislav Čuba.